

MIÉRT JÖTT JÉZUS?

2017. január 1.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Imádságok órája ez. Mi maradunk azon az oldalon, hogy *akik áldják* Izraelt, azok áldottak, mi igenis áldjuk Izraelt minden nap! Tudjuk, hogy Jézus Krisztus is ennek a népnek a gyümölcse, a zsidó nép megváltója Ő először, Izrael Szentje.

Izraelt köteles részünk *támogatni* az imáinkkal. Most, az ilyen puszkaporos levegőben is bizony oda kell állni, és nagyon-nagyon fontosak a buzgó imádságok, az odaszánt imádságok Izraelért. Legyen mindenkinek annyi világossága, hogy ezt meglátja, és még jobban meglátja, a drága Úr Jézus szent nevében!

Mit szóltok ahhoz, hogy 2017-et írunk? Rohan az idő, de még mennyire! Alig volt, hogy 2016-ot köszöntöttük, és már itt a 2017! A drága Jézusnak a kegyelme, hogy átsöpör minket ezeken az esztendőkön és megtart az Ő jóvoltából. Elkészíti nekünk azokat az utakat, amiket járhatunk, ami dicsőséget szerez Neki, mert nem felejtjük el soha, hogy azért vagyunk itt, hogy *dicsőséges útjaink* legyenek.

Ha megpróbáltatásokban is van részünk, az Úr mindig elküldi a *kimenekedést*, és megtartja az Ő népét, mert Ő az üdvözítő, Ő a megtartó, Ő a megváltó, Ő a gyógyító. Ha megtanulunk hozzá kiáltani, és megtanuljuk *megragadni* az Ő segítő jobbát, akkor kimenekedünk minden megpróbáltatásból.

Sok imakérés érkezett hozzám a múlt héten is. Vannak próbák, ezt nem tagadjuk, mert az ellenség is a tőle telhető legjobban végzi a dolgát. Ezt tapasztalhatjuk, hogy igen-igen buzgó, ahogy Kenneth Hagin mondta régebben, hogy egy jó dolgot lehet mondani az ellenségről: igen kitartó. Kitartóan végzi az ő részét.

Mi pedig annál inkább *ragaszkodunk* az Ige igazságához, és nem adjuk fel, mert ha nem adjuk fel, akkor *győzelmeket* tudunk prezentálni a világnak! Az Atya öröme meg tudjuk harcolni a hitnek szép harcait.

Abban van a keresztény élet szépsége, hogy megtapasztalhatjuk, hogy a *nagyobb van bennünk*, hogy a nagyobb lakozik bennünk. Elmondhatjuk a világnak, ha nem lennének próbáink, akkor bizonyágtételeink sem lennének. Ezt azért, remélem, látjátok. Ezért mondja az Ige, hogy teljes örömmel vegyétek, ha különböző megpróbáltatásokba estek.

Hányan örvendeztetek a múlt héten a megpróbáltatásokban? Ez az örömuzenet lényege. Teljes örömmel vegyétek, nem szabad benne elcsüggedni, ellankadni. Megmérettetések vannak, ilyenkor mindig kiderül, hogy a nagyobb lakik bennünk. Mert ez így van megírva, és ez így igaz. A drága Istenünk *Szelleme lakozik bennünk*, és Ő a nagyobb! Ezért *garantált* a számunkra a győzelem.

Egyre több bizonyosságot sorolhatunk fel, hogy Jézus *mennyire él bennünk*. Hogy Jézus nemcsak él bennünk, hanem mennyire él bennünk, milyen hatalmasan él bennünk. Milyen nagy kegyelemmel él bennünk, és hogy milyen tervei vannak az életünkkel. Nemcsak úgy itt felejtett minket a földön.

Amikor újjászülettünk, miért nem vitt haza első nap? Akkor már megvolt a belépésünk, hogy ott lehessünk vele. Miért hagyott itt minket? Mert *el kell végeznünk* bizonyos dolgokat hűséggel, odaszánással és kitartással.

Egy szellemi rálátást kell elvenni Istentől, hogy tudjuk, mit hogyan tegyünk. Ha látjuk is a végcélt, az odavezető utat is tőle kell elvenni. Közben ne hozzunk okatlan döntéseket, ne jussunk mellékvágányokra, hanem az *Ő* tökéletes szent *vezetésében* tudjuk meglépni minden lépésünket. Ez a mi keresztény utunk.

Ebben az esztendőben jobbak leszünk, mint valaha, mert az ember a hibáiból is tanul. Nincs senki, aki soha nem hibázta volna el, de a *hibáinkból tanulunk*, okulunk, és a jövőben azokat Isten kegyelméből már nem követjük el. Ámen. Így jutunk tökéletességről tökéletességre, dicsőségről dicsőségre, hitről hitre, és közben újabb tapasztalatokat szerzünk.

Még mindig a karácsony körül időzünk egy kicsit a tanításban, mert egyrészt még a karácsonyfánk is itt van, meg épphogy csak eltelt a karácsonyunk. Még egy pár gondolat idekíváncozik ezzel kapcsolatban.

Kétezer évvel ezelőtt *Isten kinyúlt* az emberért, ezt ünnepejük ilyenkor. Szeretném megemlíteni, hogy a vallások általában azt hangsúlyozzák – a másfajta, nem keresztény *vallásokra* gondolok –, hogy mit kell tennie ahhoz az embernek, hogy közelebb kerülhessen és tetszésére lehessen annak az Istennek, akit nem lát, sőt bizonytalan még a létezésében is. Tehát mindig az emberre kerül a figyelem. Egy *követelményrendszer* állítanak föl az ember számára, ezért hívják ezeket vallásoknak.

A *kereszténységet* nem hívom vallásnak, egy nagyon fontos érvem van erre, mert a kereszténység az egy istenélet [Isten élete] az emberben. Az egy élet az emberben! A kereszténységet egyetlen, de legfontosabb dolog különbözteti meg a többi vallástól, hogy *Isten tett* valamit azért, hogy az ember közelebb kerülhessen *Ő*hoz, hogy odafohadhassa magához, és odaállhasson az ember az Isten elé, büntelenül, megigazultan, szeplőtelenül.

Itt Isten tett valamit, Isten nyúlt ki az emberért, Isten küldött egy segítő jobbot, a Megváltót. Egy *hatalmas áldozatot* végzett el Isten, és ahogy a jól ismert igevers mondja, Isten *úgy szerette* e világot, hogy az egyszülött Fiát adta. Hogyha Isten nem adta volna az egyszülött Fiút, akkor soha nem tudtuk volna meg, mennyire szeret minket. Csak annyit kellett volna tennie, hogy nem küldi el az egyetlenegyét.

De ezt *Ő* nem tudta megállni, mert a szíve annyira vágyott az ember után. Annyira vágyakozott az ember után. Nem tudta elnézni az ember elveszett voltát, tennie kellett valamit. Vágyakozott az ember után, hogy visszaszerezze. Ezért *adott* Isten.

Karácsonyunk ünnepe arról szól, hogy Isten mit adott az embernek. Az egyszülött Fiát adta, hogy ha valaki hisz *Ő*benne, *el ne vesszen*. Különben elveszettek lennénk mindannyian. El ne vesszen, hanem örök élete legyen. Egy hatalmas ajándékot készített Isten az egyszülött Fiában, és ezt az *Ő* szeretetének kinyilvánítására végezte el, hogy megtudjuk, hogy *mennyire szeret* minket. Hogy micsoda hatalmas áldozat volt ez!

Kétezer évvel ezelőtt történt, hogy megszületett az egyszülött Fiú, és a kis jászolban kellett, hogy elhelyezzék, bepólyálva. Erről az eseményről 2000 év elteltével a világ minden táján azóta is minden nap beszélnek, és ahogy hirdetik ezt, új életek születnek.

Mondj nekem még valamit, ami 2000 évvel ezelőtt történt, és ma is a világon mindenhol ilyen élet jön elő általa és hirdetik, emlékeznek rá, és *élő reménységet* ad! Nincs hozzá hasonló! Vannak híres történelmi személyek, királyok, császárok, uralkodók, egyetemen hallhatsz róluk, itt-ott. Levizsgáznak a diákok, beírják az ötöst a bizonyítványba, és aztán feledésbe merül.

Mit is tanultunk róla? Egy év múlva már senki nem tudja. *Egyetlenegy király* jött így a földre, aki jászolban kezdte, és akiről ma is a világon mindenhol szót ejtenek. Jobban él, mint valaha, mert nagyobb lett a krisztusi Teste. Növekedés van benne. Ő a mi Jézus Krisztusunk, a Megváltónk, akinek megszületését karácsonykor ünnepeljük. *Nincs hozzá hasonló!*

Ákárhogy mondják a vallások, akik vetekedni akarnak, hogy az ő vallásuk mennyivel jobb, nincs hozzá hasonló. Nincs ahhoz hasonló, amikor *Isten cselekszik* és adja magát az embernek, mert Isten maga jött le a földre, emberi formát öltve.

Isten maga határozta el, hogy ezt elvégzi. Lejött a földre, emberi formát öltött. Isten emberként megszületett és Immánuelnek nevezték Őt, már a próféciaokban is. Velünk az Isten. Eljött a földre. Annyira szerette volna, annyira vágyott az emberrel a közösségre, hogy azért választotta ezt a formát, hogy csecsemőként kezdi az életét a földön. Szűztől fogant. Lenyűgöző az Ő születését olvasni!

A múlt héten néztünk ebből részeket. Tudod, Isten akkor is elvégezte volna ezt a megváltást, ha én lennék az egyetlen, aki ezt elfogadom az egész világegyetemben. De nem én vagyok az egyetlen. Isten akkor is eljött volna, ha soha senki más nem mondta volna erre a hatalmas hívásra, hogy igen, csak te vagy egyedül. Akkor is eljött volna!

Ezt ennyire személyesen kell vened, ezt az isteni szeretetet, hogy ez ennyire a tiéd, hogy *érted tette*, hogy érted elvégezte azért, hogy téged visszaszerezhesen magának, hogy újra magához ölelhessen!

Mert az ember elveszett lett a bűn természetébe születtünk, és utána [emiatt] rengeteg *bűnt elkövettünk* mindannyian, míg meg nem találtuk Krisztust. Ezért Istennek kellett adnia egy *engesztelő áldozatot*, hogy az embert visszaszerezhesse, és erről szól a mi karácsonyi ünnepünk.

Közel 300 prófécia szól az Ószövetségben arról, hogy mit kell majd megcselekednie ama szentnek, az Izrael szentjének, az Isten egyszülött Fiának, hogy Ő lehessen a Krisztus, a felkent, a Jézus Krisztus, az Istennek az a Fia, aki az elsőszülött lesz a halálból. Közel 300 prófécia szól róla az Ószövetségben, és mindegyiket be kellett töltenie.

Ha egyet nem teljesít be ezek közül, akkor nem tudta volna Isten előhozni győztesen a halálból. Megprófétálták, hogy Betlehemben kell születnie, Názáretben kell növekednie. Megprófétálták róla, hogy szűztől kell születnie. Szűztől fogant, szűz állapotban fogant Mária, és szűzen szülte Őt. Mert a *bűn nem érinthette* Isten Fiát.

Ő volt a fájdalomok férjfiya, a betegség ismerője. Ezek is meg voltak prófétálva. Be kellett ezt is töltenie. Magára kellett vennie a betegségeinket, a fájdalmainkat. Ugyanis ezeket mind be kellett töltenie, mert ha ezek közül egyet nem teljesít be, akkor nem kerülhetett volna rá a korona. Íme, az Istennek ama győztes Báránya, aki elveszi a világ bűneit!

Fontos látni, hogy Isten így eljött a földre, mindent, amit megpróbétáltak róla, be kellett *töltenie*. Jézusnak meg kellett mutatnia, hogy milyen is az Isten, mégpedig úgy, hogy mi, emberek azt felfoghassuk. Mert az Isten maga láthatatlan, Őt soha, senki nem látta.

Mégis Isten akart egy képet adni az Ő jóságáról, az Ő *szeretetéről*, az Ő lényéről, az Ő vágyódásáról az ember után, ezért elküldte Jézust a földre. A Fiát. Jézus – ahogy a Zsidó levél írja –, az Atya dicsőségének visszatükröződése.

ZSIDÓ 1,3.

3. Aki az Ő dicsőségének visszatükröződése, és az Ő valóságának képmása, aki szavának erejével tartja fenn a mindenséget, aki minket bűneinktől megtisztítván, leült a Felsőnek jobbára a Magasságban.

Jézus, amikor megjelent a földön, a láthatatlan Istent tette láthatóvá az ember számára. Hogy milyen is az Isten? Az Ószövetségben Istenről nagyon *sokféle kép* alakulhatott ki a szövetséges népben, nagyon sokszor büntető ítéletek voltak. Saját népét is sújtotta ezekkel. Volt az emberben egy *távolságtartás*, hogy mi lesz, ha ez az Isten megbüntet engem?

Isten Jézusban *törölte el* a büntető Isten képét, egyszerűen eltörölte, mert a saját Fiát büntette meg mindazzal, ami minket illetett volna. Minden ember a bűn természetében születik a földre. A bűn zsoldja a halál. Egyikünk se menekedhetett volna ezen törvény alól, aki a földre születik.

RÓMA 6,23.

23. Mert a bűn zsoldja halál; az Isten kegyelmi ajándéka pedig örök élet a mi Urunk Krisztus Jézusban.

Ha igazságosan azt kapnánk, amit megérdemlünk, akkor mindannyian a pokolban végeznénk. Ez lenne Istennek az igazi igazságossága. Helyette adott Isten egy megigazultságot az embernek azzal, hogy mindazt a gonoszságot, bűnt, a bűn természetét, a bűn cselekedetét, a fájdalmakat, a betegséget, ami ennek a vonzásterülete, azt *mind ráhelyezte* erre az egyszülött, gyönyörű Bárányra.

Őt sújtotta, Őt büntette, és neki kellett lekerülnie a pokolba helyettünk. Ezért mondhatja Isten az Ő igazságában, hogy te az Ő *szentje* vagy! A megigazított, újonnan teremtett lény vagy, mert Jézus *megfizette* az árat.

Sokaknak gondja van azzal, hogy milyen lehet az az Isten, az az igazságos Isten, aki ugyanúgy bánik azokkal, akik olyan sok jót tettek az életben, meg akiknek nem lehet felmutatni egyetlen érdemét se. Azok ugyanúgy bekerülnek a menny országába, ha rátekintenek a keresztre, és elfogadják a Messiást?

Sokuknak gondja van ezzel a fajta *kegyelemszemlélettel*. Hogy ez valóban mennyire nem cselekedetekből van, amit Isten nekünk adott a Krisztusban! A Biblia ezt nevezi Isten igazságának. Az Ő igazságos volta, amikor a bűnöst igaznak jelenti ki azért, mert megfizette az árat érte, hogy megtehesse. *Hatalmas váltságot* fizetett az emberért. Ez ott kezdődött, karácsonykor, amikor a kis jászolban bepólyálva ott fekszik a Krisztus. Itt kezdte.

Ha én lennék Isten Fia, akkor azért annyit biztosan kértem volna Tőle, hogy Uram, ne a legszegényebb családba kelljen nekem megszületnem! Tudjuk, hogy szegény sorban voltak, mert a nyolcad napi áldozatnál *galambot* vittek, és a szegény családoknál volt megengedve, hogy áldozatként ezt tegyék.

Tehát egy igazi szegénysorban levő családhoz született le, és utána az ács szakmát kellett megtanulnia, ácsként kellett dolgoznia. Mint bármelyik hétköznapi ember Izraelben. Így élt

több mint 30 évig. Biztos, hogy én perlekedtem volna Istennel, hogy legalább akkor egy gazdag családba hadd szülessek bele, ha már le kell jönnöm a földre!

Vagy hadd legyek egy császárnak az utódja, vagy valaki, akinek tekintélye van a földön, hogy ne nézzenek le, és ne kelljen szegény sorban lennem! De Jézus felvállalta az Atya rendelését, mindenben pontosan, ahogy az Atya neki azt rendelte. Ezzel *alázatot* tanult.

Jézus tehát elhozta nekünk azt a képet, hogy milyen is a mi Istenünk. Ez hasonlatos ahhoz, mint mikor egy hangyaboly rossz irányba tart. A szakadék szélén vannak már, és vonulnak tovább abba az irányba, és látod, hogy rossz irányban vannak, de nem tudsz kommunikálni velük.

Akkor az az ötleted támad, hogy Uram, hadd legyek én is egy hangyává, és hogyha én is egy leszek közülük, akkor képes leszek abban a hangyabolyban *kommunikálni* velük. Elmondani nekik, hogy ne ebbe az irányba menjetek, hanem váltsunk irányt, és másfelé kell, másként kell menni! Tudunk akkor már szót érteni egymással, mert már tudom az ő nyelvüket beszélni, mert én is *egy vagyok közülük*.

Így jött le Isten a földre, emberi formában, hogy tudjon az emberrel *közelségbe* kerülni, hogy tudjon szólni az emberhez, hogy tudja tanítani az embert. Hogy tudja irányítani, hogy meg tudja váltani. Szükség volt erre, hogy Isten emberformát öltjön. Szükséges volt. Az Atya dicsőségének a visszatükröződését hozta a földre.

Az Atya dicsőségéről fogalmunk sem lenne, ha Jézus nem jött volna el és nem mutatta volna meg, hogy milyen *dicsőséges* az Atya maga. Az Ő valóságának a képmása, mondja ezt a Zsidó levél. Hogy Isten mennyire *valóságos*, erről fogalma sincs a világnak. Isten? És akkor így legyintenek, legtöbbször továbbmennek. Ne beszélj nekem ilyen dolgokról!

Az Ő valóságos voltának a *képmása* a mi Jézusunk! A képmás az *ikon* szó a görögben. Mint amikor a számítógép felületeden ott van az a kis ikon, és rákattintasz. Ha akarod tudni, hogy mit takar, rá kell kattintanod, és lefut az a rész. Megjelenik valami, és képet kapsz róla, hogy mit is takar az. Így van Jézus nekünk.

Ha Jézusra egy kicsit jobban odafigyelünk, és elkezdjük tanulmányozni, amiket tanított, akkor *táruul föl* nekünk Isten igazi arca – Jézus Krisztuson keresztül. Ő az Atya Istennek, az Ő valóságának a képmása. Azért jött Jézus, hogy mi megismerjük az Atyát még jobban.

A szavának erejével *tartja fenn* a mindenséget. Hogy milyen hatalmas, hogy az Ő szavával, a kimondott szavával, a teremtő szavával, a mai napon is a bolygók a helyükön vannak! Tágul a világegyetem, és terjeszkedik! Egy ilyen hatalmas Jézusunk van! Ez a Zsidó 1,3 még ad róla egy csodálatos képet – szinte az egész Evangéliumot befogja ez az egy vers. Mert így folytatja:

ZSIDÓ 1,3.

3. ... aki minket bűneinktől megtisztítván, leült a Felségnek jobbára a Magasságban.

Ezt is elvégezte. A bűneinktől megtisztítván. Többé nincsen kárhoztatásunk. Bármit is tettünk, ki lehet tenni a táblát, hogy itt *tilos halászni*! A múlt el van törölve. Megtisztítván minket a bűneinktől, leült a Felségnek jobbára a magasságban, az Ő részét elvégezte.

Akkor tudunk leülni, ha valamit elvégeztünk, addig foglalatosság vagyunk vele. Ő elvégezte. Leült az Atya jobbára és várja, hogy te *elfoglald* ebben a helyedet, ebben a hatalmas meghívásban. Leült az Atya jobbára és uralkodik. Onnan várja, hogy minden *ellensége a lába alá* vettessék. Ebben van majd részünk.

LUKÁCS 2,14.**14. Dicsőség a magasságos mennyeiben az Istennek, és a földön békesség, és jó akarat az emberekhez!**

Jézus születésekor jön ez az üzenet. Krisztusunk megszületése dicsőséget hozott az Atyának azáltal, hogy megengedte, hogy Jézusban megjelenjék az Ő dicsősége a földön. A földön békesség és jóakarat az emberekhez. A mi Urunk, Jézus Krisztusunk megszületése *békességet* hozott a földre és *jóakaratot*.

Többé nem büntető Istenünk van, és nem olyan Istenünk, aki csak azt várja, hogy a vékony vonalról hol lépünk le, és amint lelépünk a *keskeny ösvényről* valahol, azonnal odacsap, hogy no, most már megvagy! Sok keresztény ezt gondolja Istenről. Hogy Isten így leselkedik utánunk, hogy ilyen büntető Istenünk van. De az Ige épp az ellenkezőjét mondja.

(Közben erős gyógyító kenetek működnek a mellkasban.)

Azt írja, hogy békességet hozni jött el a földre, és jóakaratot az emberekhez. Ha Istenhez fordulsz, és elfogadod a Megváltódnak Krisztust, akkor legyen felkészülve a szíved arra, hogy az életedben meg fog jelenni az *Ő jóakarata*.

Az Ő jóakarataiba nem fér bele a betegség, a viszálykodás, a lökdösődés, hogy egymás hegyén-hátán taposunk fölfelé. A világban vannak ilyen karrieristák. A Krisztus Testében nincs ilyen. Ott jóakarat van az emberekhez, és békesség.

Tudod-e, hogy ennek a világnak *egyetlen reménysége* van arra, hogy valaha békességben legyen? Ha *befogadják a Krisztust*, az hozza a békességet, nincs más. Amíg ezt meg nem látják, és be nem fogadják a Krisztust, nem lesz békesség a földön. Lesz ezer esztendő, amikor Ő uralkodik teljes békességben, eljön ez az idő. Nincs messze. A Kolosse levélben írja az Ige:

KOLOSSÉ 1,15.**15. Aki képe a láthatatlan Istennek, minden teremtménynek előtte született;**

Ez a Jézus. Tehát Istennek kellett adni egy *képet* önmagáról, és így elküldte Krisztust a jászolban, mint Kisdedit karácsonykor. Képe a láthatatlan Istennek. Istenről a mai napig nem lenne képünk, ha nem jött volna Jézus, és azt írja, hogy aki látott engem, látta az Atyát.

Ha láttad a Jézust, akkor *láttad* az Atyát. Ha láttad Jézus jóságát, akkor láttad az Atya jóságát. Ha láttad Jézust gyógyítani, aki mindeneket meggyógyított, akkor ismered az Atya gyógyító szándékát, gyógyító akaratát. Azért jött, hogy *kijelentse*, milyen is az Atya, milyen Isten.

Minden teremtménynek előtte született. *Elsőbbsége* van mindenben. Elsőszülött a halálból. Alfa és Omega. Kezdet és vég. Benne lakozik az istenségnek egész teljessége testileg. Hozott egy teljességet a földre, és azt csak Őbenne találod meg. Bárhol keresed a beteljesedést az életben, nem fogod máshol megtalálni, csak a Krisztusban. Ez egy nagy titok. Sokan keresik, sokfelé. Nincs máshol!

JÁNOS 3,17.**17. Mert nem azért küldte az Isten az Ő Fiát a világra, hogy kárhóztassa a világot, hanem hogy üdvözljön a világ általa.**

Mert felmerül a kérdés, hogy miért küldte a Fiát? Miért kellett ennek a tökéletes, gyönyörűségesteni lénynek leszületni a földre, ilyen nyomorúságos körülmények között, hogy még a fogadóban sem volt hely és az istállóba szorultak ki?

Múlt héten láttuk, hogy Istennek ezzel is célja volt. Születésének minden egyes momentumában megtaláljuk Isten rendelését az Ószövetség előképei szerint, amikor Jézus a földre jött betölteni azokat.

Mert nem azért küldte az Isten az Ő Fiát a világra, hogy kárhoztassa a világot. Az ember úgyis kárhoztatva volt már, hiszen bűnben született. Aki bűnben születik, és a bűnt cselekszi, egyiket a másik után, nincs szükség arra, hogy még kárhoztassák is.

Az által, hogy kárhoztatják, még inkább büntudat alá kerül, kárhozat alá kerül, és egyre kevesebbre tartja magát. Csak nyomasztás kerül az emberre, ha csak kárhoztatják. Az nem fog minket kisegíteni, meg felemelni a bajokból – hangsúlyozza.

Nézd meg, a keresztyény világban állandóan azt hallod, hogy nem vagyunk elég jók erre meg arra, meg a bűnről prédikálnak nekünk, ami téves nézőpont Isten szemszögéből. Hiszen nem azért küldte az egyszülött Fiát a világba, hogy kárhoztassa a világot, hanem – itt jön a jó hír, az Evangélium örömhíre – hogy üdvözüljön a világ általa!

Isten egy *üdvözítőt küldött* a világra! Az egész világnak üdvözítője! Ha küszködsz a saját bűneiddel, akkor tudd meg, hogy Jézus Krisztusban a világ minden bűnéért áldozati Bárányt küldött maga Isten. Ímé az Istennek ama Báránya, aki elveszi a világ bűneit. Ne engedd, hogy a saját múltadban, a saját tévedéseidben turkáljon az ellenség, és eléd hozza mindig, mit csináltál! Mert küldött egy *üdvözítőt* a világnak.

Azért küldte, hogy te *szabad legyél* azoktól, amit a múltban tettél, hogy te valóban a megigazultságodban tudjál élni, és örvendezni Isten és a világ előtt. Hogy fel tudd *szabadítani a hitedet*, és a hitednek hathatós munkáit tudd feltárni ennek a világnak, akinek annyira szüksége van Krisztusra. Nincs más reménysége. Szentírás mondja:

FILIPPI 2,7.

7. Hanem Önmagát megüresítette, szolgálai formát vett fel, emberekhez hasonlóvá lett;

Ez még mindig az a drága Isten Fiú, a Jézus Krisztus Úr Isten, a Fiú. Róla szól az Ige. Önmagát megüresítette. Az egész *isteni mivoltát letette*. Önmagát megüresítette, szolgálai formát vett föl.

Miért hívja a Biblia ezt szolgálai formának? Mert kiszolgáltató volt csecsemőként. Az édesanyjának kellett Őt szoptatnia, hogy napról napra növekedjen. Kiszolgáltató helyen volt. Minden pillanatban ugyanúgy, ahogy mi.

Emberi formát kellett felöltenie, ugyanazokon a lépéseken kellett átmennie, ahogy mi növekszünk. Szolgálai formát vett föl, mondja az Ige, emberekhez hasonlóvá lévén. Ez volt az *Istenembernek* a feladata, hogy ezt az emberekhez hasonlóvá létet magára öltse. Ő előtte is létezett. Örökkön örökké létezett. A világ alapítása előtt el volt rendelve Isten áldozati Bárányának. Ő mindenkor létezett.

A Zsidó levél 10. fejezete egy nagyon különleges fejezet. Ott leírja az Ige, hogy az Ószövetségben lévő áldozati rendszer nem elégítette meg Isten szívét, mert *nem volt képes eltörölni a bűnöket*, mert az odajárulóknak továbbra is lelkiismeret furdalásuk volt.

Nem tisztult meg a lelkiismeretük. Azok az áldozatok a bűnre emlékeztettek. Vagyis bemutatták az áldozatokat, de utána továbbra is úgy mentek el arról a helyről, hogy tudták, ők bűnösök. Nem szabadult fel a lelkiismeretük. Azok az *áldozatok a bűnre emlékeztettek*.

Úgyhogy iszonyú helyen voltak, mert rendszerint évről évre el kellett végezni ezeket az áldozati rendtartásokat, és utána mégis a bűnre emlékeztetve mentek el a templomtól. A *lelkismeretük* nem volt képes megtisztulni, csak a *test* tisztaságára, a test megtartására volt elegendő.

Amikor Jézus lejött a világba, akkor Ő szólt az Atyához, mert Jézus szava az Atyához több helyen megjelenik az Újszövetségben, s az Ószövetségben is. Ő szól az Atyához. A Zsidó 10,5-ben egy gondolatot kapunk, egy betekintést erről. A világba bejövetelekor így szól Jézus az Atyához:

ZSIDÓ 10,5.

5. Azért a világba bejövetelekor így szól: Áldozatot és ajándékot nem akartál, de testet alkottál nékem.

Vagyis nem volt tetszések, Atyám, ezekben az ószövetségi rendelkezésekben, ezek csak *előképei* voltak annak, amiért engem most küldesz. Áldozatot és ajándékot nem akartál, de testet alkottál nékem – ez Jézus Krisztus a kis jászolban. Testet alkotott neki az Atya, mert el kellett jöjjön Isten a földre az Istenember formájában.

Látjuk Jézus engedelmisségét, hogy Atyám, mert így kedves neked. Testet alkottál nekem, és én jövök! Ímé jövök, a könyvtékercsben írva van felőlem, hogy *teljesítem* a Te akaratodat. Ezzel az engedelmisséggel jött Jézus le a földre.

És ugyanez az *engedelmesség* nekünk is az előjáró jó példa mindenben. Ha meghalljuk az Ő akaratát, ami rólunk *meg van írva* azokban a tekercsekben, ugyanezt tudjuk csak elimádkozni. Ímé, jövök, ami írva van felőlem, azok legyenek meg, azokat megcselekszem, és minden másnak ellene megyek és megtiltom, hatalmat gyakorlok felette.

Ez a vezérvonal, ahogy Jézus jött a földre. Ennek a csodálatos engedelmisségnek a *gyümölcsei vagyunk mi*, hogy Jézus azt el tudta imádkozni az Atyának. Nem kellett volna lejönnie a földre, és Ő mégis azt választotta, hogy legyen, Uram, ahogy Te akarsz. Ne az én akaratom legyen meg, hanem a Tiéd. A Tiéd legyen meg.

Meg kell tudnod azt, hogy amin te keresztülmentél, Jézusnak is ugyanazokban a megpróbáltatásokban kellett részesülnie. Ugyanúgy tudta, mi az, hogy elfáradni, mi az, hogy elcsüggedni, mi az, hogy erőtlenné lenni, mi az, hogy elaludni a hajó orrában, amikor már éjszákán és nappalokon át túlfeszítve tömegek jöttek hozzá. Egyszerűen elaludt a hajó orrában.

Emberi testben jelen volt az Isten közöttünk. Ugyanazok a próbák. Megéhezett, fájdalmak férfia, ugyanúgy megkísértette minden, ami minket megkísért. Ezt a Zsidó levél gyönyörűen hozza a 4,15-ben:

ZSIDÓ 4,15.

15. Mert nem olyan főpapunk van, aki ne tudna megindulni gyarlóságainkon, hanem aki megkísértetett mindeneinkben, hozzánk hasonlóan, mégis büntelen maradt.

Ez egy bátorítás nekünk, hogyha bármilyen helyre érkezel az életben, ahol úgy érzed, hogy az emberi gyarlóságod határtalan voltába belesüppedtél, akkor is oda tudsz fordulni hozzá. És azt tudod mondani, hogy Uram, itt vagyok, a segítségedre szorulok! – és meg fog *hallgatni*, mert meg fog érteni. Mert meg tud indulni azokon, amikben te vagy.

Amikben te meg vagy próbálva, azokon Ő meg tud indulni, mert átment rajta. Ezért is kellett neki ember testet ölteni. Mindent meg kellett *kóstolnia*, amikben mi gyarlóságunkban megpróbáltatásokban vagyunk. De megkísértetett mindeneinkben – írja – hozzánk hasonlóan.

Tehát, amiben te valaha is kísértést szenvedtél, abban Ő is megkísértetett. Ezért tud *megindulni* a szíve. Ezért tud irgalmat gyakorolni feletted. Ezért tud *kegyelmet* gyakorolni feletted. Ezért tudja azt mondani, hogy eltöröltetett, menj tovább! Mert Ő is megpróbáltatott ezekben.

És úgy írja, hogy mégis *büntelen maradt*. A kísértésekből Ő, aki Istenember volt, mindig győztesen jött ki. De tudta, hogy mi az a hely, ahol te küszködsz. Ahol a megmérettetéseid vannak. Büntelen maradt. Ez azért nagyon fontos, mert a bűn mellett már nem tudta volna felvenni a mi bűneinket magára. Ő büntelen.

Isten csak Fia állapotában volt képes arra, hogy a mi *bűneinket magára vegye*. Ő büntelen maradt. Szent vér, szent fogantatás, szent élet, Istennel való szent közösség. Ő volt a szent, az Izraelnek szentje. Aki *megkísértetett* mindenkben, de büntelen maradt. (Zsid. 2,18) Ezért tudott a megváltónk lenni.

A Róma 6,23-nak a második része írja nekünk, hogy az Isten *kegyelmi ajándéka* pedig örök élet a mi Urunk Krisztus Jézusban. Vagyis Isten egy ajándékot készített az embernek a Krisztusban. A legnagyobbat, amit a világ valaha adhatott az embernek, egy kegyelmi ajándékot készített. *Ajándék* az örök élet. Vagyis nem lehet kiérdemelni.

Isten adta, kegyelmi ajándék. Ezért van, hogy karácsonykor mi készítünk egymásnak ajándékokat. Isten ebben is *előljáró* volt, ajándékot adott az embernek. Megmutatta a szeretetét. És ezt az ajándékot letette az oltárra, engesztelő áldozatként, a Krisztusban.

Úgyhogy amikor ezt ünnepeljük karácsonykor, mindig legyen előtted, hogy Isten milyen hatalmasat cselekedett a Krisztusban, hogy *mit kaptál* te Őtőle! Kegyelmi ajándékot kaptál, *örök életet*. Különben elveszettek lennénk mindannyian.

Aki csak a földre születik, kárhozat alatt van. Függetlenül attól, hogy mit cselekszik, hogy mennyi jót cselekszik, vagy mennyi gonoszt cselekszik. Egyik sem mérvadó ebben a hatalmas megváltásban.

1JÁNOS 3,5.

5. És tudjátok, hogy Ő azért jelent meg, hogy a mi bűneinket elvegye; és Őbenne nincs bűn.

Ha Ő megjelent és elvégezte, akkor te *bűn nélkül* vagy ebben a világban Isten szemében! Ez a bűn terhe, a bűn igája, a bűn zsoldja, a halál törvénye alól való *teljes felmentésünket* hozta a Krisztusban. A teljes szabadságunkat! Ha ezt megérted, igazán *szabaddá leszel!*

Mert nincs többé kárhozatás a Krisztusban, ha ezt a szívedhez engeded, és megengeded, hogy ezt ünnepelhesd minden napon. Mert nem csak abban a kis jászolban kellett Jézusnak megszületnie, hanem Jézusnak meg kell születnie a szívedben is. Be kell Őt fogadni!

Isten adott egy ajándékot az embernek, de mi *mit kezdünk vele?* Mi vajon befogadjuk-e a szívünkbe ezt a szeretetet? Hordozzuk-e magunkban a Krisztust? Megszületett-e már a szívünkben? Ha megszületett, akkor vagyunk az *újonnan születettek* birodalmában.

Akik még nem hallottak erről, azoknak a szívében nem született meg a Krisztus, akárhány karácsonyt ünnepeltek eddig az életben. Megünnepelhetjük minden évben, ha nincs mögötte jelentés és tartalom, akkor az üresség.

Az igazi jelentése a mi ünnepünknek, a karácsony ünnepnek, hogy *életet adott* a világnak, megszületett a Megváltó, az Izraelnek szentje, és amikor ezt megértjük, akkor a Krisztus megszületik a szívünkben is.

Ez az igazi örömnép, amikor az ember ide eljut az életben, hogy ezt úgy tudja ünnepelni, hogy a Krisztus benne él. Ez a *szeretet* bennünk él, és *tovább tudjuk adni* másoknak. Mert Isten megengesztelődött ezzel a világgal, és azt mondja, hogy te pedig legyél ebben az Ő követe, és hirdesd a világnak, hogy Isten megbékélt velük.

Ez egy hatalmas elhívás, hogy te ezt elfogadta, a szívedben él, és viszed az örömhírt. *Minden teremtésnek hirdetni*, és hirdetni, és hirdetni, mert sokan nem ismerik. Ahogy mi sem ismertük egy napon, bár ünnepeltük a karácsonyt, de Jézus nem élt a szívünkben.

Nincsen senkiben annál nagyobb szeretet – mondja Jézus –, mint ha valaki az életét adja az ő barátaiért. Minket *barátoknak* nevezett. Tudod, Jézus ezt elvégezte, és ez volt Istentől a legnagyobb szeretet megnyilvánulás, amit tehetett, hogy az *életét odaadta* értünk a Fiában.

Mert keresztre kellett Őt szegezni a bűneinkért. Oda kellett szegezni. Ez is a próféciák között van, hogy a kezeit és lábait átlukasztották, és néztek Őreá. Neki kereszthalált kellett szenvednie a mi bűneinkért, a mi gonoszságainkért.

Ebben a *hatalmas megváltásban* a Jézus Krisztusunkat tudjuk ünnepelni mindennap az életünkben, mert Jézust a szívünkben hordozzuk. Ez a mi karácsonyunk. Ez a mi igazi karácsonyunk, amit minden nap, minden percben megélhetünk, hogy Jézus Krisztus megszületett a szívünkben, hogy az élete és a szeretete ott él a szívünkben. Ez meglátható.

Ha igazán ott él a szívedben, akkor azok is észre fogják venni, akiknek még egy szót sem szóltál róla, hogy te valahol más vagy. Annyira más vagy, mondják, mi ez? És akkor van *nyitott ajtó* arra, hogy Evangéliumot hirdess. Akkor ezt észreveszik, mert ez kiragyog rajtunk.

Mint ahogy Jézus az Atya dicsőségének a visszatükröződése, úgy te Jézus dicsőségének a visszatükröződése vagy ebben a világban. Ez a mi elhívásunk, hogy dicsőségről dicsőségre elváltozzuk, *kiragyogjunk*, és örömmel tesszük ezt. Örömmel tesszük ezt, mert lenyűgöző, amikor a Szent Szellem megjelenik, és elkezd munkálni a másikat.

Amikor szólunk erről és látjuk, hogy a másiknak kicsordulnak a könnyei, akkor tudod, mi történt? Te *kívülről* dolgozol, a Szent Szellem pedig *belülről* dolgozza a helyzetet a másik szívében. Megerősíti a szavainkat. Ez az igazság! Úgyhogy *munkatársak* vagyunk. Lenyűgöző dolog a drága Jézusban.

A kereszténység karácsony ünnepe valójában egy Szellemmel *teljességet* hozott az embernek. Mert ha megnézed azt, amikor Jézus születése előtt Mária meglátogatja Erzsébetet, aki hatodik hónapban van Keresztelő Jánossal, ahogy Mária belép, megtelik Szent Szellemmel a magzat, és elkezd ujjongani az anyja méhében.

A karácsony előkészítésének, a Jézus születésének fázisaiban is már tapasztalható ez a Szellemmel való beteljesedés. Ez a *végcélja* Istennek. Elhozta a Krisztust, a Megváltót, hogy utána a *megtisztított* edényünkben Szellemmel *teljesen* élhessünk.

Aztán jön Zakariás, aki némává lesz, mert nem ért egyet az angyal üzenetével, hogy Erzsébet fiat szül neki. Amikor megszületik a fiú és kérdezik, hogy mi legyen a neve, Zakariásnak akarják az apjáról nevezni, akkor int és leírja a nevét, amit az angyaltól hallott, hogy János lesz a neve. Abban a pillanatban megnyílik a szája újra.

Kilenc hónapig néma volt, hogy *ne tudjon véteni* Isten akarata ellen, hogy ne tudjon a magzat ellen szólni. Úgysem fog megszületni, ha eddig nem született, most már ebből úgy sem lesz semmi! – mondhatta volna. Semmi ilyen beszéd nem lehetett, csak Isten akarata állhatott meg, ezért néma volt.

Amikor megnyílt a nyelve, akkor beteljesedett Szent Szellemmel és olyan próféciát szolt a Krisztusról, ami lenyűgöző. El akarom olvasni nektek, mert ez Jézus Krisztus földre jövetelének a summája, hogy mi az, amit nekünk Isten elhozott a Messiásban. Néhány gyönyörű igevers, és Szellemmel teljesen szólja Zakariás.

Összefoglaló Jézus Krisztusunk jöveteléről. Engedjétek meg, hogy ezt elolvassam nektek, a Lukács Evangélium 1,68-tól indulunk. Zakariás prófétálása ez, amikor Szellemmel teljesen szól, vagyis a Szellem szól általa. A Szellem üzenetét hozza az embernek, hogy miről szól a Krisztus születése, mit hoz a földre Isten, amikor megjelenik ember formában.

LUKÁCS 1,68–69.

68. Áldott az Úr, Izrael Istene, hogy meglátogatta és megváltotta az Ő népét,

69. És felemelte az üdvösségnek szarvát nekünk az Ő gyermekének, Dávidnak házában.

Istennek a látogatása, amikor Jézus megjelenik a földön és *megváltást hoz*. Üdvösséget volt hivatott hozni az Egyszülött Fiú erre a földre. A világ Üdvözítője. Nem tudja a világ, még akik ünneplik Jézust, azok sem tudják, mi az, hogy Üdvözítő, világ Üdvözítője. Esetleg annyit tudnak, hogy a bűneinkért halt meg. Ez csak egy részizgazság.

Hozott egy isteni életet a földre, és nem csak arról van szó, hogy most már nem terhelnek a bűneid. Hozott egy életet a földre, hogy te az *Isten életét élheted* a földön, hogy az Ő élete lüktethet benned, hogy az Ő élete megnyilvánul a testedben, hogy az Ő húsából való hústest lehetsz, hogy az Ő csontjaiból való csontozat lehetsz, egészségesen.

Az Ő *életét* képviselheted itt a földön. Az Ő *akarátát* képviselheted a földön. Ez mind benne van abban, hogy elküldte a Megváltót, és hogy a Szellem teljességében élhess. Hogy életük legyen és azt a teljességig, a túlcsondulásig élhessék, ez a Szellem teljessége. Amikor szólsz, a Szellem csordulása, a Szellem munkája ott tudjon lenni az életeden. Ez is benne van, hogy ezt az üdvösségnek szarvát felemelte nekünk.

LUKÁCS 1,71–72, 74.

71. Hogy a mi ellenségeinktől megszabadít, és mindazoknak kezéből, akik minket gyűlölnék;

Izraelnek mindig is volt sok ellensége, de tudjátok meg, hogy minden egyes esetben fel fogja magasztalni magát Isten, hogyha az ellenség támadásra készül. Mert meg van írva, hogy lesz, aki megszabadítja Izraelt az ellenségeitől és minket is. Mi vagyunk a *szellemi Izrael*. Ha te olvasol Izraelről, tudd meg, hogy az *rád is vonatkozik!* A szellemi Izrael vagyunk. *Megszabadít* ellenségeinktől és mindazoknak kezéből, akik minket gyűlölnék.

Vannak-e gyűlölőid? Tudd meg, hogy szabad vagy tőlük! Isten megszabadít tőlük. Ha vannak irigyek, ha vannak rosszindulatúak, ha vannak, akik kikezdtek a szájukkal esetleg, és ezt meg azt tették ellened, tudd meg, hogy neked szabadulásod van az Ige szerint! Megszabadít mindazoknak a kezéből, akik minket gyűlölnék.

72. Hogy irgalmasságot cselekedjék a mi atyáinkkal, és megemlékezzék az Ő szent szövetségéről,

Ez az Ő szövetsége volt, hogy ezt be tudja teljesíteni. A 74-es versben folytatja:

74. Hogy megszabadulván a mi ellenségeink kezéből, félelem nélkül szolgáljunk néki.

Nincs olyan ellenség, aki a fogságában tudna tartani. *Meg kell szabadulnod* ezektől, mert így van megírva. Szabad vagy tőlük, úgy lásd magad! Betegség fogsága, alkohol fogsága, kábítószer fogsága, családi rossz körülmények fogsága, megszabadultál ezektől a Krisztusban, Ő ezért jött.

Hogy megszabadulván a mi ellenségeink kezéből, félelem nélkül szolgáljunk neki. Óriási dolog! Hallhatod a világban azt a rettentő sok gonoszságot, hogy mi történik a keresztényekkel. Keresztényüldözések, és sajnos, sokszor mártírhalálok is lesznek belőle.

Az emberrel megpróbálja *elhitetni* ez a világ, hogy egyrészt te leszel a következő, ha követed a Krisztust, te is így jársz, másrészt félelmeket próbál hozni vele az ellenség, amikor hozza ezeket a híreket, hogy szorongani kezdj, hogy ez a világ csak egyre rosszabb lesz. Hogy a keresztények sorsa már csak nyomorgatás, egy egyre inkább lefelé menő pálya, és ez a kereszténység nem jó semmire!

Tudd meg azt, hogy megígérte nekünk, hogy *félelmek nélkül szolgálhassunk!* Vagyis, ha te odajutnál abba a helyzetbe, ahol a másik azt elszenvedte, tudd meg, hogy nem érzékelnél félelmet. Mert azon a helyen ott, amikor Ő mártírhalált halt, a nagyobb volt Őbenne, és a Szent Szellem a *félelmet kiszorította az életéből.*

Honnan tudod, hogy örömben választotta ezt az utat és győzedelmesen halt meg? Biztos lehetsz benne, mert a Nagyobb van Őbenne, és ha Ő *fel merte vállalni* a Krisztust, akkor az Úr adott neki erre dicsőséget.

Ugyanígy, ha hallod, a másikat, hogy milyen betegségben, kínszenvedésben van, tudd meg, hogy te nem vagy örököse ezeknek a rettentéseknek, mert Isten kimentett téged ezekből, még ha te odakerülnél is!

Az ördög azzal *ijesztget*, hogy te leszel a következő. Közöld vele, hogy *benned a Nagyobb* van, és benned nincs ilyen félelem, mert ha az az utad, azt is meg fogod járni, győzelemmel, hittel, örömmel, kiteljesedéssel!

Már csak azért sem fogok rettegni, mert nem szerzek örömet az ellenségnek! Dicsőséget szerzek az Atyának! Ha ezt az utat rendelte, hogy így dicsóítsam meg Őt, akkor dicsőséget fogok szerezni neki! A hit kisugárzásával, a hit ragyogásával, a *dicsőség tündöklésével* fogok végigmenni rajta! Ez egy elhatározás kérdése. Ne hagyd magadat félelmekben!

Még ott sem jársz, már félsz tőle! Ez az ördögnek a legnagyobb gonoszsága, a *hitetése*, és hozza vele a félelmet. Hogy a gazdaság majd odajut, hogy száraz kenyérré sem lesz, s majd éhen halunk és így meg úgy lesz.

Figyelj ide, negyvennap böjt után mindenki hazamegy. Egy ember sem marad itt, legfeljebb folytatunk egy böjtöt és dicsőségben hazamegyünk, ha Isten ezt rendeli és nem küld segítséget, de félni akkor sem fogunk.

Szögezd le magadban, hogy te Istennek vagy itt a földön, és Ő, ha kell, a köveket is kenyérré tudja változtatni, és fűrjeket fog hozni, ha kell, és a kősziklából olajat fog fakasztani, ha kell, és meg tud téged tartani!

Ő hatalmasabb annál, mint az ellenség hitetése, amellyel félelmeket hoz rád, és te igenis erős vagy arra ezt szögezd le előre. Bármin kell keresztülmenned, te a dicsőség pajzsával, a *hit pajzsával* fogod azt tenni úgy, hogy dicsőséget szerzel azon az úton Istennek. Bebizonyítod az Ő jóságát, az Ő hűségét.

Nincs megengedve a félelem, mert az Ige kihangsúlyozza, hogy nekünk ezt a megváltást megszerezte, hogy *félelmek nélkül* szolgálhassuk Őt. Írd fel a Bibliádba nagy betűkkel az elejére! Ha jönnek is a rettentések, az ijesztgetések a hírekből, te akkor is félelmek nélkül fogod szolgálni Őt, mert ez dicsőséget szerez Neki.

Ha a félelmeket nem engeded magadhoz, akkor a hitednek van akkora ereje, hogy meg tudja ragadni a megoldásokat. Akkor jönnek a megoldások, mert a félelemnek egy fojtogató ereje van a hitünkre nézve.

Elkezdünk úgy félni, hogy már azt sem tudjuk, hogy fiúk vagyunk-e vagy lányok. Vége mindennek, remegünk, félünk, bujkálunk. Mitől, ha a Nagyobb van bennünk és megszerezte ezt nekünk, hogy félelem nélkül szolgálhatjuk Őt? Nincs mitől félünk! Tudjuk, hogy hova megyünk, ha mennünk kell.

Az lesz az életednek a legboldogabb pillanata, amikor katapultálsz innen, hidd el nekem! A legtöbb keresztény remeg tőle, de a halálfélelmünket is elvitte Jézus. Mi nem félünk a haláltól, mert a halál gyötrelmét, a haldoklás kínját, amit a világ átél, azt Jézus elszenvedte értünk.

Mi egyszerűen *kiköltözünk*, ha jön az óra, úgyhogy a félelmet ne engedd magadhoz! Nincs mitől félni, ha odaát lennél már, és látnád, hogy milyen a szempillantás alatti kiköltözés a testből, akkor egyáltalán nem félnél a haláltól, semmiképpen.

Megtapasztalni azt a *szabadságot*, ahogy az ember ránéz a testére, amikor végre ki tudott bújni belőle és a test összeesik, ez egy óriási pillanat, mert megnyílik az a birodalom, amiben mindig is hittél, de soha nem láttad igazán és várnak odafent a szeretteid, a testvéreid, az Úr maga, az Úrral való személyes találkozás! Mitől félünk, ha ez a pillanat eljön?

Addig pedig bátorságban szolgáljuk Őt. Bátorságban, mert az Úr megszabadított minket ezektől a félelmektől, és nem csak, hogy félelmek nélkül szolgálunk, ez a 74. vers, hanem folytatja a 75. versben, hogy szentségben. A bűnnel semmi közösségünk, szentségben szolgálunk.

LUKÁCS 1,75.

75. Szentségben és megigazultságban Őelőtte a mi életünknek minden napjaiban.

Nincs száználmasabb, mint egy rettegő keresztény, amikor Jézus minden félelmünket, minden kínunkat, minden bajunkat elvitte. Nekünk a *bátorság szellemét* adta! Nem a félelem szellemét, hanem a józanságot, józansággal tudod szemlélni, amik körülötted zajlanak.

A bátorság szellemét adta, hogy járuljunk bátorsággal a kegyelem királyi trónja elé, ha bajok szorongatnak minket, és ott el tudjuk majd venni a kegyelmet. Ott nekünk kell *kegyelmet találni*.

Az Atya már odaadta, azt írja a Zsidó 4, hogy nekünk kell megtalálni azokat a kegyelmeket, amiért megyünk a trón elé. Meg kell találni és fel kell venni az életünkre. Úgy, hogy ez a mi részünk, hogy ebben a méltóságban tudjunk járni, amit Krisztus szerzett nekünk. Egy méltóságban.

Amik veled történnek, azok nem határozhatják meg, hogy te hogyan éled az életedet! Te afölött jársz, az Úr kegyelmében. Dicsőség Istennek, hogy ez így van.

Mert nem az én tollamból származik az Ige, a Szent Szellem üzenete ez: *életünk minden napjaiban, és az üdvösség ismeretére megtanítsa az Ő népét*. Vagyis ezt tanuljuk, az üdvösség ismeretét. Mit jelent az, hogy üdvösségünk van?

Az üdvösség ismeretére *tanít* minket a Szent Szellem. Nem jutunk el egy nap alatt a teljes kép ismeretére, de tanuljuk nap mint nap, hogy mit jelent a helyzetekben, amikbe belemerít minket az Úr, és megengedi ezeket a kísértéseket. Azokból tanulunk, és előbbre vagyunk.

A megmérettetésekből tanulunk. Akkor tudjuk meg, hogy micsoda erő van bennünk. Jézust hova vitte el a Szellem elsőre? A pusztába. Ott lett megkísértve. Miért engedte meg a Szellem, miért oda vitte? Mert a *kísértésekben* fogod megtudni, hogy *mekkora erő* van benned, hogy *milyen ellenálló képesség* van benned, hogy mennyire nagy a hatalmad, amikor azt mondd az ellenségnek, hogy távozz, akkor távoznia kell! A Nagyobb van benned!

Ha nincsenek ezek a próbák, ha nincsenek a megmérettetések, soha nem fogod tudni, hogy *milyen hatalmas* az, aki benned él. Ezért engedi meg a megpróbáltatásokat az Úr. A Jézus nevében.

(Közben óriási gyógyító kenetek mennek a belső szervekben a Szellem olajával, s rögtön helyreállít minket, ahogy a befogadó szív hitre ébredt. Hit ébredt most bennetek, a drága Jézus szent nevében.)

Hogy mit hoz nekünk a jövő esztendő? Még néhány Igét hozok erről és megünnepeljük az évkezdést, a 2017-et. Nekünk, keresztényeknek nincs mitől megrettenünk meg félnünk. Ezt szeretném a mai üzenetben kihangsúlyozni, hogy nincs mitől félnünk, nincs mitől remegnünk, hanem egy igen *örömteljes esztendő* előtt állunk.

Egy nagyon örömteljes és egy nagyon *dicsőséges esztendő* előtt állunk. Az Úr készen áll arra, hogy kinyilvánítsa a dicsőségét az életünk felett, ha *hitre talál* a földön. A hitünk egy nagyon fontos komponens abban, hogy meglássuk a dicsőségeket. Az üdvösség kútfejéből kell meríteni.

ÉSAIÁS 12,3.

3. S örömmel merítetek vizet az üdvösség kútfejéből,

Ezek nem jönnek maguktól. Az Ésaías 12,3-ban az van, hogy aki az üdvösség kútfejéből merít, az jár ezekben. Vagyis mit kell csinálni? Ami bennünk van, a láthatatlanban, ki kell *meregetni*. Miként van ez a meregetés? Az Úrral való *időzés*, az Ige *tanulmányozása*, nyelvek *imája*, közösség a *szentekkel*, akik hitben vannak.

Meregetés a láthatatlanból a láthatóba. Az *üdvösség kútfejéből* való meregetés. Ezt nem adják oda cumisüvegben. Ez meregetés. Ha lusta vagy leengedni a vödört és fölmeregetni, ami ott bent van jó mélyen, akkor soha nem fogod meglátni. Ámen.

Ez már nem annyira örömhír, de akkor is ez az igazság, hogy ki kell *meregetni*. És amikor az ember megízleli, hogy micsoda kincsek vannak odabent, és ez milyen jó dolog, akkor egyre nagyobb kedvvel ereszti le újra a vödört.

Az a kút valóban ott van, és az egy nagyon jó dolog. Bölcsesség, öröm, a *megigazultságnak* minden komponense. A megigazultság által van a szavainknak ereje, ha azt megismerjük. Isten odaadta ezt a megigazultságot és annak *teremtő ereje* van, amikor szólsz, mert az Ő hasonmására lettél újonnan teremtve.

Érzékelheted az Ő szavainak a teremtő erejét, amikor a *megvallásaidat* teszed, amikor *parancsolsz* az elemeknek. Óriási dolog ezt kimeregetni és egyben megismerni, hogy mi van odabent. Ehhez azt mondja már a zsoltáros, hogy meghátrálnak majd az ellenségeim.

Nem azt mondja, hogy nincsenek ellenségeim. Vannak, fel is sorolja. *Meghátrálnak* az ellenségeim, mikor kiáltok – mondja Dávid. Meg kell tanulni a hangunkat felemelni, amikor megpróbáltatásaink vannak.

Meghátrálnak az ellenségeim, mikor kiáltok, és így tudom meg, hogy velem van az Isten – mondja Dávid. Vagyis, ha te kiáltasz és *felemeled a hangodat*, akkor nincs az az ellenség, aki ne hátrálna meg, mert *Isten megjelenik* a színen, és megmutatja az erejét, a kegyelmét és az irgalmát, és minden ellenséged megtudja, hogy veled van az Isten.

Mert meghátrálnak az ellenségeid, és elbuknak az Úr orcája előtt. A győzelem a te részedről meg van írva. Meg van írva, és ebben lehet járni. Ki lehet meregetni és lehet élvezni, lehet örvendezni benne.

Nagy bizonyágtevővé fog tenni az Úr, és *sokan fognak az Úrhoz jönni* azáltal, hogy te elmondod, mit cselekedett veled az Úr. Ez kihívás a mai világban. Elhagytak, eltapostak, eldobtak, és te ragyogsz az Úrban? Ez hogy van? Nem kaptál depressziót?

Nem jársz ideggyógyászati kezelésekre? Hogy van ez? Elgondolkodik a világ, hidd el. Itt kell valaminek lennie, amit én még nem ismerek – mondják. És elkezdenek nyomozni, és akkor tudsz *bizonyágot tenni* arról, aki él benned – a Krisztusról. Ámen.

Mit hoz a jövő esztendő, a 2017? Az Úr három igeverset küld nekünk, és ezzel lehet indulni. Aztán Ő tesz még hozzá, hogyha időzöl az Igével, akkor azt mondja még, hogy gyűjtünk hozzá, és csokorba szedi neked, amit Ő ad a következő esztendőre.

Meditálásra való Igék:

ZSOLTÁROK 5,12.

12. Mert te, Uram, megáldod az igazat, körülveszed a te jóvoltoddal, mint egy pajzzsal.

2017 az Ő *jóvoltának* az esztendeje lesz. Mert körülvesz minket az Ő jóvoltával, mint egy pajzzsal. Ha egy ilyen pajzs körbevesz, akkor képes-e a világnak az összes többi nyűge, baja, hiánya, gondja téged megközelíteni? Ha az Ő jóvoltának a pajzsa vesz körbe? Nem tud közelebb jönni! Az Ő tűzpajzsa vesz körül. A jóvoltát megbizonyítja rajtad. Ugyanígy mondja a Zsoltárok 65.

ZSOLTÁROK 65,11.

11. Megkoronázod az esztendőt jóvoltoddal, és a te nyomdokaidon kövérség fakad;

Ezt üzeni neked az Úr: megkoronázta ezt az esztendőt az Ő jóvoltával. *Megkoronázta*, mert szeret téged, és meg akarja mutatni rajtad, hogy Ő mennyire él benned. Megkoronázta! *A te nyomdokaidon kövérség fakad.*

Ez pedig nem azt jelenti, hogy el fogunk hízni idén, hanem ez a szó *bőséget* jelent, hogy olyan bőség lesz, hogy aki abból mer többet enni, mint szabadna, akkor megkövéredik. De egy bőséget jelent. Egy jó nagy bőséget. Mindent, amire *szükséged* van, és még afölött, hogy tudj belőle *adakozni* annak, aki szükén van. Ezt hozza a 2017! És még egy Igét hoztam erre:

ZSOLTÁROK 104,28.

28. Adsz nékik és ők takarnak; megnyitod kezedet, és megtelnek a te jóvoltoddal.

Látod-e ezt a képet, hogy Isten *megnyitja a kezét*, és odaadja neked? És neked mit kell tenned? Neked pedig el kell venni! Neked be kell telned veled, el kell vened az Ő kezéből! *Be kell fogadni*, magadhoz kell venni, és birtokolnod kell azt, amit neked adott!

Tudod, miben különbözött a tizenkét kém közül az a kettő, aki azzal a jelentéssel jött vissza, hogy képesek vagyunk bevenni azt a földet, és a többi tíz, aki azt mondta, hogy nem birkózunk

meg velük? Ugyanazok az óriások voltak ott, és mindannyian ugyanazokat az óriásokat látták. Az a két kém nem kisebb óriásokkal találkozott.

Ez a mondandóm lényege. Hanem, hogy mit láttak belül. *Hogyan látták belül* azokat, akikkel meg kellett birkóznuk? Hogyan csapódott le a szívében, amit ott láttak? Hogyan reagáltak le Istennek az ígéreteit? Hogyan vélekedtek arról, amit láttak? Mind a tizenketten ugyanazt a földet látták, ugyanazokat az ellenségeket, ugyanakkora óriásokat láttak, és mégis más jelentéssel jöttek vissza.

Ezt kívánom nektek a 2017-es esztendőre a Jézus Krisztus szent nevében, hogy bármit láttok odakint, a *szívetekben* az úgy legyen, ahogy *meg van írva!* Csak az történhet meg, ami meg van írva! A *győzelem* van megírva. A *gyarapodás* van megírva. Aki vetett, az aratni is fog! Aki bőven vetett, az bőven fog az Ő jóvoltával. Így lásd magadat!

És így térj vissza azokból a jelentésekből, amiket a hírekben látsz: nálad ez nem így lesz, mert te az *Úr jóságát* meglátod az élőknek földjén, a Jézus nevében aratni! Minden aratásotokra rátesszük ezt a szent Igét! Gyarapodás jön az életetekre, szükségét nem fogtok látni! Mert az Úr jósága övez téged, megkoronázta az esztendőt. Hiszed-e ezt?

Emeld fel a kezedet! Dicsőség Istennek! Elkezdjük dicsérni az Urat, mert méltó erre. Méltó a dicséreteinkre, a Jézus Krisztus szent nevében. Egy bátor tapsot kérünk a Jézusnak! Megköszönjük, hogy szólt ma a szívekhez, hogy az óriásokat nem óriásnak látjuk, a rettentéseket nem rettentéseknek látjuk, a tüneteket nem halálosnak látjuk, ahogy az orvos mondja, hanem annál nagyobb bizonyoságnak látjuk, amit az Úr megcselekedhet belőle.

Add oda Istennek, hogy hozd elő, Uram, ebből a dicsőségedet! Add oda Istennek! Magunkat soha nem tudtuk meggyógyítani, azt Isten tudja csak megtenni. Odaadjuk Istennek, és Ő megcselekszi ezeket, a Jézus Krisztus szent nevében. Ámen.

Szellemi imádság

Elkezdünk egy kicsit imádkozni nyelveken. Miért ne tennénk? Óriási folyamok jönnek ilyenkor. A meregetés a kulcs. Ki kell meregetni, amit Isten oda behelyezett. Az Ő akaratát, a szellemieket, a vigasztalását, a békességet, hogyha háborgások vannak. Ha tünetek vannak, akkor a gyógyulást. Ki kell meregetni. Megtesszük ezt most. Egy pár perc, hogy megtudhassd, hogy milyen gyönyörű az, amikor benne van a folyamban a te részed is, a Jézus nevében. Elkezdünk hálát adni, elkezdjük ezt a szólást. Az Atya szívéhez emeljük fel a szívünket. A kezünket is fölemelhetjük. Az Atyának abban gyönyörűsége van.

Köszönteni jövünk Téged, Atyám. Te vagy a mindenünk. Te vagy a mindenség Ura, Istene, és a mi teremtőnk, a mi alkotónk. Meghajlunk előtted. Elismerjük, hogy Te vagy az élő Isten az életünkben Atyám, a jóságos, aki jóakaratot hoztál a földre, békességet az életünkre. Ez a békesség fog áradni az életünkön. Megdorgálunk minden zaklatást, minden fenyegetést, minden rettentést. Egy ellened készült fegyver sem lesz jó szerencsés, mondja az Úr, Jézus nevében. Az ellenség minden tervét megdorgáljuk, hatalom alá vesszük, és a Jézus nevének hatalma alá tesszük. Jézus nevére térdet hajt minden név, mennyen, földön és föld alatt. Kijelenthetjük az Úr Jézus teljhatalmát az életedben, a gyógyulást, a szabadulást, az anyagi áldást, a bővüléseket, a Jézus nevében.

Kijelentjük a magvetéseid százszoros növekedését és aratását. Közben az imádatokban feljebb megyünk, mert a Szellem fölvisz minket olyan magaslatokra, ahova magunk nem

jutnánk el. A Messiást dicsérni, áldani, magasztalni jöttünk, és az örömolaj kenete árad közben. Add meg, hogy csak Téged lássunk, Uram! Az ellenségeink eltörpüljenek! A gonosz minden szándéka kivetessék az életekből. A gonosz fullánkok atok alá kerültek és kikerültek a testünkől, a Jézus nevében. Gondtalan nyugalomban, békességben, az Úr örömeiben élhetünk. Az Úr örömét felgerjesztjük, kimeregetjük.

A kezünket fölemeljük hozzád, Uram, mert Te vagy az egyetlen, aki az imádatainkra méltó. Szélesítsd ki az utunkat, hogy a keskeny ösvényen el ne tévedjünk. Jobbra és balra, ha elhajolnánk, igazíts ki minket, Atyám! Szeretjük, Atyám, a te fenytéseidet. Örömben és hálaadásokban, örömujjongásokban járulunk eléd. Üdvözöld az Úr Jézust!

Megszakasztja az egeket 2017-ben is, alászáll, hogy az Ő nevét megjelentse az ellenségeinek, és tűzre lobbantja a szívedet. Emésztő tűzzel fogod hirdetni az Ő szent Igéjét. Sokan fognak az Úrhoz térni, ahogy hallják. Sokan fognak az Úrhoz térni, könnyek között. Az Úrnak adják magukat, az örök életre, az üdvösségre adják magukat. Belátják, hogy nincs más mennyen és földön, aki hozzád hasonló lenne, Uram. Hozzád hasonló nincs más. Úgy lesz, ahogy megmondattott. Jelentsd ki magad fölött! Úgy lesz, ahogy megmondattott. Minden mást megtiltunk, a Jézus Krisztus hatalmával, a Szellem erejével. Minden gonosz munkát és tervet megsemmisítünk. A rendellenes vérzések kiszáradnak, ahogy a vérfolyásos asszony megérintette Jézus ruhájának szegélyét. Ezeket a vérzéseket kárhozzátjuk! És akkor elmentem melletted és láttalak véredbe eltapodva, s mondék néked, a te véredben élj. Mondék ismét néked, a te véredben élj! Ezért vedd ezt az életet, az Ő életét és élj véredben! Öltsd fel magadra a Krisztust és örvendezzél!

Megbocsátunk mindenkinek, akik ellenünk vétkeztek. Ez az igazi szabadság! Elengedjük mindenkinek minden vétkét. A vérnyomásokat beállítjuk 120/80-ra. A szívveréseket 70-re, a vércukor szinteket 4-5 közé rendeljük el, a Jézus nevében. A füleknek hallást parancsolunk, a szemeknek látást, a szíveknek megértést. Halleluja! A pénztárcáknak bővülködést, soha ki nem fognak ezek a források, a Jézus nevében, mert ránk ontotta a kegyelmét.

Millió köszönettel áldozunk. Az életünk téged magasztaljon! Tudjuk, hogy mikor kell jobbra, és mikor kell balra, mert a Szent Szellem vezet minket. A világban meglátják, hogy él az Úr. Közben meregetünk, amiért jöttél, onnan belülről. Millió köszönettel. Salamonnál nagyobb van itt bölcsességben, gazdagságban és dicsőségben, mert az új teremtés van jelen. Isten dicsőséget vesz magának belőle. Mert odaadtuk Neki, minden gondunkat rávetettük.

Legelőször megáldjuk Izraelt, Atyám, a Te választott népedet. Minden ellenségére rettentést szólunk. Nincs bennünk félelem! Millió köszönet. Jelentsd ki: millió köszönet! Elragadtatások lesznek az idén a trón elé. Meglátjuk az Ő orcáját, szót hallunk az Ő szájából. Növekedések jönnek a szellemekben. Millió köszönet! Érezd, hogy átölel az Úr maga! Leomlanak a falak, Jerikó falai leomlottak a Jézus nevében! Halleluja!

Kérjük az elveszetteket északról, délről, keletről és nyugatról. Seregeljének! A Krisztus Testébe jöjjenek! Ébredjenek! Legyen hatalmas ébredés, Atyám! Hatalmas ébredés legyen erre a világra! A kései esővel látogasd meg a népedet, a kései esőkben gyere, és öntözd meg a Te örökségedet. Halleluja! A szomjúhozóknak ingyen adsz az élet vizének forrásából. Az Úrért indulunk, hatalmas egységben vállvetve harcolunk. A hitnek szép harcait harcoljuk meg, a Jézus nevében.

És rangot nem törünk, a Jézus nevében! Az előljáróinkat tiszteljük. A sátánt megdorgáltuk, és kijelentjük a győzelmünket minden körülmény felett! Nem olyan rövid az Úr keze, hogy meg ne segíthetne. Életre hívjuk a megholt helyzeteket, Atyám. A feltámadás erejével szólunk ezeknek a helyzeteknek: megoldások jöjjenek! Megoldások jönnek a trónteremből, halleluja! Mert szent az Úr, mert szent az Úr mindörökké! Dicsőséget adunk Neki. Előre dicsőséget adunk

Neki, amikor még nem látjuk, dicsérjük és magasztaljuk. A foglyok szabaddá lettek. A sötétségből a rabok kijöttek, a világosságra jöttek. Az igaz világosságra. A vakok szemei megnyíltak, és a süketek fülei megnyitottak. A 2017-es esztendőre elpecsételjük ezt!

Hatalmas jelekben és csodákban jelenik meg az Úr közöttünk, és alászáll, hogy meglátogassa az Ő örökségét, hogy megörvendeztesse az Ő népét. Szórt, adott a szegényeknek, az Ő igazsága mindörökké megmarad. Mindörökké megmarad! És magot ad a magvetőnek. Közöld az Úrral, hogy örök, hűséges magvetője leszel! Szólítjuk a százszoros aratásokat, és az ezerszereset, hogy a láthatatlanból a láthatóba jöjjenek. Hálákat adunk, hogy megtöltesz minket örömmel, a Te vigasztalásod olajával. A Messiásunkat imádni jöttünk a trón elé, és nem jöttünk üres kézzel. Hozzuk az imádatainkat, a messiási dicséreteinket. A mi Krisztusunk felmagasztaltatott. Tudsz-e örvendezni Benne?

Felépítem az Izraelt, és megvédelmezem Júdát és Jeruzsálemet. És ti, galileabeli férfiak, halljátok meg az Úr szavát! Őbenne van az élet, és nincs más. Hálákat adunk a magasságban. A halál szellemét megdorgáljuk, kihajítjuk a Krisztus Testéből! Emésztő tüzet kérünk, amivel a tüzet szóljuk. A szent tűz eméssze fel az ellenséget! Kölcsön ad az Úrnak, aki ad a szegénynek. Hozsanna!

Ringasd el magad az Úrban! Érezd az Ő szerelmeit! Végére mehetetlen az Ő kegyelme. Csak Őt lásd, és soha meg nem szégyenülsz, mert Ő a királyok Királya, és uraknak Ura. Megmutatja a hatalmát ebben az új esztendőben, mert megkoronázta ezt az esztendőt az Ő jóvoltával. Olaj folyik alá, ha megnyitottad magad, érzed az olaját. Megszabadító kenetek vannak. Ő az Alfa és az Omega, Ő a Kezdet és a Vég. Ő a Mester az életed felett. Ő a Rabbóni, a Mester.

Hagyd magad elragadtatni a trón elé! Lásd az angyalokat, akiket küldött a segítségedre, hogy meg ne üsd a lábadat a kőbe. Bízzál Benne! Elrendelte a segítséget a Sion hegyéről. Hatalmas sereg! Nincs többé tanácstalanság az életedben. Elvezet minden igazságra. Minden igazságra! Millió köszönettel áldozz Neki! Millió, millió, millió, millió köszönet! Szeresd Őt! Nincs más nekünk. Ő van egyedül. Millió, millió, millió köszönet! Halleluja!

Ha a kezedet eddig nem emelted föl, most emeld fel hozzá és mondd neki, hogy Úr Jézus, örökre szeretlek! Ez a szerelem örökre szól Neked. Szemeimmel megláthatlak majd, és szót hallhatok a szádból. Halleluja! Halleluja! Halleluja! Dicsőség legyen a magasságban! Az angyalok is velünk énekelnek. Isten dicséretébe becsatlakoznak, és megmutatja feletted az Ő bőséges kegyelmét. Mert szeretjük az Ő intéseit, és magunkhoz öleljük azokat, mint az Ő bölcsességét. El ne fogyjon felőled a dicséret, Atyám, soha. Minden élő Téged dicsér, minden élő Téged dicsér. Halleluja!

Ezek a kései esők, amelyekbe bemegyünk idén. Halleluja, dicsőség Istennek! Halleluja, dicsőség Istennek! Dicsőség Istennek! Az Úr beljebb visz bennünket! Beljebb és beljebb és beljebb, és bátran lábolunk ezekben a vizekben. Halleluja! Vágyjuk ezeket, vágyjuk az Ő jelenlétét, vágyjuk Őt, szeretjük Őt. Szerelmekből fakad ez. A szerelme olajából fakad ez. Halleluja! Őrizzük meg ezt a gyönyörűséget, amiben most vagyunk, és innen még csak följebb megyünk, az Úr Jézus nevében. Az Ő ereje árad, az Ő ereje legyőzte a betegséget. Az Ő hite, amely bennünk született, legyőzte a betegséget.

Ilyen hittel fogunk nekimenni minden tünetnek, minden betegségnek, minden bajnak, minden fájdalomnak, és az kárhozható van. Jelentsd ki: kárhozható van a betegség a testedben! El kell távoznia a Jézus nevében. Gyönyörű a dicséret, mennyei a dicséret! Gyógyuljatok a Jézus nevében!

Áldott legyen az Ő neve. Hozsanna. Dicsőség Istennek!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak. A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.